

گامی در مسیر

تربیت اسلامی

(۱)

از کودکی تا بلوغ

دکتر

رجب علی مظلومی

مظلومی، رجبعلی، ۱۳۰۶ - ۱۳۷۷

کامی در مسیر تربیت اسلامی / مؤلف رجبعلی مظلومی. - تهران: نشر آفاق، ۱۳۶۲ - ۱۳۸۶ . ۴۰ ص.

(ج. چهارم)، نمودار. - (شناختهای تربیتی، ۵-۶-۷)

ISBN 978 - 964 - 6058 - 23 - 1 (دوره ۲) ISBN 978 - 964 - 6058 - 26 - 1 (دوره ۱)

ISBN 978 - 964 - 6058 - 24 - 8 (ج. ۲) ISBN 978 - 964 - 6058 - 25 - 5 (ج. ۳)

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فهیا.

كتابنامه: به صورت زيرنويس.

مندرجات: ج. ۱. کودکی تا بلوغ. -- ج. ۲. مبانی تربیتی. -- ج. ۳. راهنمای معلمان و مریمان.

۱. لام. موزش و پرورش. الف. عنوان. ب. عنوان: تربیت اسلامی.

۲۹۷/۴۸۳۷

BP ۲۲۰/۱۸/۴۲

* ۱۸۲۰ - ۱۸۶۰

پیمانه: ملی ازان

نشر آفاق

تهران: خ پاسداران، خ شهید گلني، نيش جه س خيابان طق نوري، بلاک ۹(ساختمان زمزد)،

طبقه ۲- کد پستي ۱۹۴۷۹۴۶۶۶ - ۰۷۹۲۰۰۰ - تلفن: ۰۲۶۰۰۷۰۵۵۲

@afaghpublic

t.me/afaghpublic

گامی در مسیر تربیت اسلامی (ج. ۱، کودکی تا بلوغ)

مظلومی - رجبعلی

طرح جلد: علی اکبریزدی

چاپ هفدهم: ۱۳۹۷ - تعداد: ۲۰۰۰

هزار و ۳۰۰۰ تومان

حق شرعی و قانونی هر نوع چاپ و تکثیر فقط برای ناشر محفوظ است.

شایك - ۲۳ - ۶۰۵۸ - ۹۶۴ - ۶۰۵۸ - ۲۳ - ۱ ISBN 978 - 964 - 6058 - 23 - 1

با ارسال پیامک به شماره ۰۰۰۲۱۲۲۸۴۷۰۳۵ از تازه‌های نشر اطلاع یابید.

سخن ناشر : مشی استاد و طبیعت قلم	۱۳
مقدمه .	۲۵
فصل اول	
کودک و مختصات او	
۹۰ - ۲۵	
بخش اول : مشخصات کودک	
«کودکی» دو دوره را گوییم	۳۷
مشخصات کودک (در دوره‌ی پیش از دبستان)	۳۷

مشخصات کودک (در دوره‌ی دبستان).....	۳۸
غیریزه و عقل در کودک	۴۱
مهم‌ترین مدل کودک	۴۳
تفاوت اصولی کودکان نسبت به هم	۴۳
بخش دوم: تربیت کودک	
آغاز تربیت	۴۵
مسایل تربیتی کودک	۴۶
پروردگار کودک در دبستان (ضمون تعلیم).....	۴۹
۱. سیاحات کودک، تحول مورد انتظار.....	۵۸
۲. شاهزادگان کودک	۶۲
اثر برسورد	۷۲
اثر مادر	۷۳
اثر پدر	۷۸
تذکرات نهایی برای رفع اشتباہات	۷۹
سخنی لطیف درباره‌ی دید و بین	۸۸

فصل دوم
نوجوان و مختصات او

۱۱۱ - ۹۱

مشخصات نوجوان.....	۹۳
هیجان و عصیان و عوامل آنها	۹۷
عوامل بزه کاری.....	۱۰۵
مسئولان و مُدبران	۱۰۷
راه پیشگیری از طفیان- رفتار مناسب	۱۰۸

فصل سوم

بلغ، نشان، تسکین و تعادل آن

۱۲۴ - ۱۱۳

۱۱۵	مرز بلوغ
۱۱۹	نشان بلوغ
۱۲۱	راه تسکین و تأمین تعادل

فصل چهارم

تربیت از نظر کلی

۱۷۳ - ۱۲۵

بخش اول

۱۲۷	معنی تربیت
۱۳۵	جنبهای تربیت
۱۳۶	زمان تربیت
۱۳۶	عامل تربیت
۱۳۷	کار اساسی تربیت
۱۳۷	ملاک تربیت
۱۳۸	لوازم مقصود دور

بخش دوم

۱۴۰	اصول عمومی تربیت
۱۴۲	علوم مددیار تربیت
۱۴۵	مواد پرورشی لازم
۱۵۴	مایه‌های درونی لازم برای پرورش
۱۵۵	مواد آموزشی لازم

۱۵۶	دانستنی‌های کلی تربیتی
۱۷۰	پیشنهاد اسلام درباره‌ی تربیت

فصل پنجم

وسایل سمعی و بصری

۱۹۰ - ۱۷۵

۱۷۷	وسایل سمعی و بصری
۱۷۷	۱- استفاده از این وسایل
	نوع و مایل:
۱۷۹	آن. به تصویر می‌کند
۱۷۹	مزایای شکل و تصویر در رویه‌ی فیلم
۱۸۰	آرته ویر در سهولت فیلم
۱۸۱	شخصان، فراموشی مناسب کودک
۱۸۱	فیلم‌های موجود و بدآموزی‌ها
۱۸۳	ب - نوشه‌ها: کتاب و مبله
۱۸۶	نمایشنامه‌ها
۱۸۶	مطبوعات
۱۸۷	ج - گفته‌ها: رادیو و بحث‌ها
۱۹۰	دانستنی‌ها - تذکرات

۴

فصل ششم

تربیت دینی

۲۰۷ - ۱۹۱

بخش اول

۱۹۳	دین و تربیت
-----------	-------------------

۱۹۵	تربيت بدون دين دين و جامعه
۱۹۷	عوامل درونی پرورش دینی
۲۰۰	اصول قابل توجه در پرورش دینی
۲۰۷	فضای مساعد پرورش دینی
۲۱۷	آراء پرورش دینی
۲۲۲	نتیجه ای که از کودک می توان داشت
۲۲۴	
	بخش دم
۲۳۴	اصول آموزش یعنی کودکان و نوجوانان
۲۴۰	الف - مواد آموزش یعنی به نوجوانان
۲۴۳	طرح اسناد تعلیمات دینی
۲۶۳	ب - مواد آموزش دینی به حواله نان
	بخش سوم
۲۶۸	وسایل آموزش مناسب
۲۶۹	رسالت قرآن در این باره
۲۷۲	اثر تمثیلات تعلیمی و مذهبی
۲۷۲	الف - اثر مثال در فکر و عقل و طریق استدلال
۲۷۳	ب - اثر حکایات و نمایشنامه ها
۲۷۶	ج - اثر تصویری مثال
۲۷۵	د - فرق مثال با تمثیل
۲۷۶	ه - کاربرد تمثیل
	بخش چهارم
۲۷۸	قرآن و مثال آن
۲۸۰	تصاویر قرآن

الف - برای کوچکترها ۲۸۲
ب - برای بزرگترها ۲۹۱
نقش تصویر در کلام رسول اکرم ﷺ و امامان علیهم السلام ۲۹۸

ضمایم

۳۹۱ - ۳۰۷

۱- طرحی برای «مجله‌ی کودک» ۳۱۱
۲- سرح دانشکده‌های تربیتی ۳۲۵
۳- آنکه این راهی در موضوع تربیت ۳۵۶
منابع و مأخذ ۳۸۷

بهنام خداوند جان و خرد
کزین برتر اندیشه بر نگذرد

کتاب و رساله و مقاله درباره مباحثی که در این مجموعه به نظر می‌رسد بسیار است؛ اما نوشته‌ای با ظامی مناسب بهره‌گیری و کاربرد، کمتر به دست می‌آید و در میان این نوشه‌ها، کتابی که به قصد منتهی شدن به «تربیت دینی» به راهنمایی محیر درآمده باشد، نایاب تر است.

مأخذ مهمی که از آن‌ها بهره‌گیری شده و نشانه‌هایی از آن‌ها که در حاشیه‌ی صفحات کتاب آمده است؛ در پایان این نوشه به نظر می‌رسد و جهت حفظ امانت در آن اخذ و برداشت، آن‌چه را از خود تصریفی کرده‌ایم، یا نظری ابراز نموده‌ایم، در میان پرانتز نهاده‌ایم.

نکته‌ی دیگر آن‌که اگر گاه تکرار مطلبی به چشم می‌خورد، با توجه و تعهد بوده است و در اصل، تکرار نیست؛ بلکه برداشت تازه‌ای است از امری واحد و در جهتی تازه. توضیح آن‌که: فرزند، هم‌چنان‌که جسم‌اش رشد می‌کند، قوای نفسانی او نیز در حال تحول است.

و هم‌چنان‌که تربیت نفسانی او مطرح است، آموزش او، به وسیلهٔ بیت، اخلاقی او و آموزش مذهبی وی نیز در کار است و مؤثرات بیان (برای آموزش و تربیت) غالباً همان‌هاست که به عنوان «خوادادهٔ درسهٔ وسائل آموزشی و نظیر این‌ها» نام گرفته‌اند؛ بنابراین، تحریرها، تکرار مقصود نیست؛ بلکه تکرار محل و مورد خاص است.

از آنجا که هرچه هست از شناخت فرزند و تربیت فرزند و آن‌گفته، که دهان به دهان می‌گردند و سینه به سینه نقل می‌شوند، همان‌هاست که: برای فرزندی فراموش‌کرده‌ی فطره و بزرگ‌نشده در خانواده‌ای مکتبی و بدون زیربنایی از پیش آگاهی‌های وجودانی فرض شده‌اند و بلکه غالباً طریق‌ها، عربی و براساس اندیشه‌های رایج در آن سامان، می‌باشند؛ که یا از مذاهب معمول آنجا، اخذ شده‌اند؛ بدین تعبیر که: آدمی‌زاده را فرزند شیطان و آلوده به گناه و جانی بالفطره، می‌دانند.

بنابراین، ابتدا فقط طرح آداب و فیودی

بازدارنده از فساد را بر او پیاده می‌کنند، تا آن‌گاه که به دست قانون و نظمات سیستمی اجتماعی افتاد و وی را با حفاظی دیگر و نظارتی تازه نگهبانی نمایند.

این طرز فکر، هرگز نمی‌پذیرد که در وجود فرزند، لیاقتی برای «خوب بودن» هست و او خود، بر خود می‌تواند حاکم و ناظم باشد.

و یا مأْخوذ از مکتب‌های علمی روز است که نظرِ دیده‌یشان، دانستنی‌های صورت زندگان و ظاهر زندگی آن را است و هرگز در معنا و باطنِ آدمیان، نه می‌نگرند و نه رسیله‌ای برای دید و شناخت دارند و نه معتقد به آن هستند که چیزی هم، در وجود آدمی‌زاده هست.

بنابراین، اصلاً مفهوم برای تربیت، جز اتیکت داشتن و برچسب‌زندن نی‌شاست و طرحی هم که عامل و فاعل آن، خود آدمی باشد (بانگار و فکر و اراده‌ی خود) ارائه نمی‌کنند.

متأسفانه، لفظ «علم» و لفظ «تربیت» را نثار این‌ها، در آن سامان و نیز در میان ما (که اهل مکتب حق هستیم) یکسان‌ادا می‌شوند و یکسان بر آن‌ها، فرض معنا می‌گردد؛ در حالی که چنین نیست.

علم آن‌ها، همه «فضل» است و بر دانستنی‌های صورت زندگی اطلاق می‌گردد؛ «علم» نیست زیرا

«علم» دانستنی لازم برای انسانیت و معنویت است و
کمال آفرینی تواند.

لذا آنچه از «علم» دانند و گویند:

سواد است، نه نور

رد پا است، نه راه و راهنمای

صورت است، نه سیرت

مقدمه است، نه منتها

لازم است، نه اصل

و آنچه از «تربیت» دانند و گویند:

حافظت است، نه پرورش

عادات است، نه صفات

القاء است، نه اعتقاد

و ما می‌بایست در این راه، در مسیر مکتب الاهی، کاری

می‌کردیم؛ برای فرزندی آمده بایم:

بر فطرت توحید متولد می‌شویم، تعداد خودسازی و

خودروی، در او هست و برای درست حرکتی او، بعثت

و رسالت طرح شده و می‌باید که زیربنای این سس چنین

باشد:

دانستن → تفکر کردن → راه یابی نمودن → تحقیق کردن و
فهمیدن؟

سپس: عمل کردن → صفت ساختن → ملکه، سیرت و

سچیه یافتن → و به اعتقاد و ایمان قلبی رسیدن.

و چنین فرزندی با آن زیربنا و این‌گونه حرکت و تحول، اصلاً سازگاری موضوعی و اصولی، با آن‌جهه از دنیای علم غرب، ما را رسیده و یا خود ما (ولی بر میزانِ غربی) اندیشیده‌ایم، ندارد. پس باید که خود، کاری می‌کردیم و بر مبانی مورد قبولِ خویشر، این تربیت را، طرح و تنظیم می‌نمودیم تا پس از کوششِ همه؛ صاحب‌نظران و هم‌کاری تمام آنان، به «بایسته‌ترین روش» جهت جرا، در مراحل مختلف زندگی فرزند می‌رسیدیم؛ تا بتوانیم آن‌چ را که سمن مدارک دینی در این باره می‌بابیم با زبانِ زمان تفسیر کنیم و م آن. ه را که با علمِ روز دریافت شده در مورد تحلیلِ نفسانیات و سیر در ارزاه‌یابی عملی، در حدِ خود، عنوان «ابزار کار» دهیم و بهره جوییم.

به هر حال هم‌چنان‌که می‌دانیم غالب اصطلاحاتِ اخلاقی مذهبی (از قبیل: دروغ و راست - تکبّه - حَسَد - حِرْص و...) و اصطلاحاتِ خاص دینی (از قبیل: اعتقاد - دین - عقل و جهل - حال دعا و...) تا آن‌جا که ممکن است به زبان روان‌شناسی ترجمه شوند.

در انتظاریم که روان‌شناسی تربیتی و تحقیقات پروری این‌هزتی‌المقدور، اصطلاحات تربیتی را (از قبیل: عمل - صفت - ادب و ...) برگردان کند.

و با این کوشش، جهت نزدیکی آن دو زبان و بهره‌گیری از مأخذ مکتبی اسلامی (به عنوان «اصل و محور») و استفاده از مأخذ علمی روز و تحقیقات تجربی عصر، اقدامی صمیمانه شود؛

بدان شرط که هرگز خود باختنگی جز به دین (يعنى: مکتب حق) نباشد.

کتاب حاضر، گامی است در این مسیر و برای ایجاد حرکت فکری صاحبان نظر و اندیشه است؛ در این کار و این راه.

به امید آنکه هر کس بر آن، چیزی افزاید و نقص آن را ترمیم و اصلاح سازد و بیش از دیدن عیب و پیشتر از آن، به پیشنهاد نبکر و سهاری اقدام کند.

والسلام.

هدفدهم ربیع الاول ۱۴۰۰

بهمن ماه ۱۳۵۸

رجبعلی مظلومی